

300 i Lindlöven - del II

Publicerad: 22 november 2013

Författare: Hannes Feldin

Förra veckan firade Daniel Olsson-Fromell 300 matcher för sitt Lindlöven. I två artiklar lyfter LindeNytt fram en av klubbens största spelare genom tiderna. Här berättar klubbikonen själv om lagbyggen, minnen och framtiden.

– Det är stort att göra det i samma klubb. Det kan inte vara många som gjort det, inte i Lindlöven.

Daniel Olsson-Fromell är med all rätt stolt över sin nya milstolpe på 300 matcher för Lindlöven. Men själv hade han ingen större vetskap om situationen, även om han visste att han närmade sig. Tack vare en uppmärksam kusin fick han det berättat för sig när noteringen skulle passeras.

Det har blivit många säsonger i Lindlöven-dressen. Så pass många att Daniel själv tappat räkningen. Han funderar högt över om det är åtta eller nio säsonger, men kan i alla fall slå fast att han varit i klubben genom flera epoker. Under alla sina år i klubben

har han sett många spelare komma och gå och märkt hur laget förändrats.

- Från början var det mångt och mycket från bygden, där det var många hemvändare som spelat i Kumla och på andra ställen. Sen var vi några lokala med Tom Nordin och Marcus Eriksson, så det var mer från bygden då. Nu har vi inte så jättemycket lokala spelare som det är. Det är i princip bara 4-5 stycken som har anknytning till staden

Daniel har genomlevt många tränare och lagbyggen, där vissa varit bättre än andra. Han förklarar hur det i vissa perioder svämmat över av finnar och letter i laget. Men nu känner Daniel att laget är på rätt väg. De senaste tre åren har det för honom blivit tydligt att klubben satsat ordentligt. Mycket av det menar han att tränaren Staffan Tholson och sportchefen John Falck ligger bakom.

- Förut var det mera att "nu ska vi överleva". Det fanns ingen chans att vi skulle nå Allettan. Nu är det högre målsättningar där vi ska till Allettan. Det är så klart mycket roligare när det är så, när det finns ambitioner.

Med 300 matcher på isen har Daniel fått många starka minnen. Bland de allra finaste plockar han fram ett hemmamöte med Tierp för ett år sedan. I en fantastisk match stod Daniel för fem mål, hans härligaste match i klubben. Ett annat oförglömligt ögonblick var då klubben säkrade spel i Allettan för första gången.

Men tiden i klubben har inte bara varit framgångar och glädje. Tillsammans med sitt Lindlöven har Daniel lidit flera nederlag, vissa av dem svårare att smälta än andra.

- Den absolut värsta matchen var premiären hemma säsongen 2011-12, då vi förlorade mot Ore med 4-15. Det är den värsta mardrömsmatchen i hela mitt liv. Det var året då Noonie och alla de kom, sen så förlorade vi mot Ore i premiären. Den sitter fortfarande i, skrattar Daniel lättsamt.

Med en milstolpe passerad skulle man kunna tro att anfallssektorn redan siktat in sig på nya klubbrekord. Men icke, utan Daniel förklarar enkelt att han inte har så god koll på det. Genom tiderna har klubben dessutom haft profiler som spelat under epoker längre än vad Daniel någonsin tror sig nå upp till. Att kunna sätta klubbrekordet i antal matcher skrattar han bort. För att slå det skulle krävas att mer än dubbla hans 300 matcher konstaterar han glatt.

I nuläget funderar Daniel inte alltför mycket på sin framtid. 27 år gammal har han rent fysiskt många år kvar, men det finns även en familj som kräver hans tid. Just nu njuter han endast av att skriva in sig i klubbens historieböcker.

- Jag har sagt att jag bara tar ett år i taget. Jag har två barn hemma och grabben blir ju större och ska ju spela själv, så jag vill ju vara med själv. Man kan inte bara tänka på sig själv, utan man får ta en diskussion efter varje säsong med familjen, förklarar Daniel som utvecklar om sin framtid.

- Men jag vill kriga på så länge jag kan. Ja, så länge jag får vara fri från skador. Jag har inte varit skadad någonting i karriären, det är väl därför jag har kunnat spela så här pass många matcher.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/300-i-lindloven-del-ii/>